

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 32

V Žateci dne 31. srpna 1951

Cena 3 Kčs

Každý něco našemu museu

Před časem jsme psali ve Věrné stráži o plánu na vybudování musea volyňských Čechů. Řekli jsme v onom článku proč vlastně chceme musejní sbírky uskutečnit a co je hlavním účelem soustředování, ukládání, konservace, soustavného třídění a expozice památek na náš život na Volyni. Nakonec jsme vám však ukázali, že zdar tohoto významného kulturního projektu závisí na vás všech. Rozhodující pro jeho plný úspěch bude vaše ochota obětovati několik hodin na prohlídku skříní a zásuvek, jakož i důvěra, že svěřené věci budou řádně opatřeny. Zmínili jsme se vám také o tom, že nás mohou zajímat i mnohé záznamy a snad i předměty na první pohled bezvýznamné a odůvodnili jsme vám, proč tomu tak je. Tentokrát chceme pojednat o dvou věcech, které se již týkají přímo sběru materiálu. Rádi bychom skutečně z každé rodiny něco získali a proto vám povíme, čím nám mohou přispět ti z vás, jejichž hledání bude zcela neúspěšné. Musí nám náhradou za předmět poslat alespoň zápis vypravování.

Dřív však, než se o této věci rozepíšeme, musíme vám podat stručný výčet předmětů, které budeme sbírat. Tímto přehledem vám chceme připomenout, co vše by mohlo ještě připadat v úvahu kromě materiálu archivního (listin, dopisů, kronik a nejrozmanitějších zápisů) a knižního, o nichž jsme vám tu psali posledně.

Předměty našich sbírek můžeme zatím dělit do 7 skupin podle hlavních odvětví lidového umění, i když význam předmětů chápeme daleko širěji nežli jen s hlediska lidově-uměleckého.

I. Tkaniny. Do této skupiny náleží všechny výzdoby šatu, výšivky, krajky a pletené, paličkované a háčkované výrobky vůbec. Náleží sem ovšem i pozoruhodným nebo odlišným způsobem šité části oděvu. (Kde by šlo o větší kus, dali bychom přednost nákresu. Totéž platí o obuvi).

II. Řezbářské práce. Tato skupina zahrnuje dekorované nářadí a náčiní, figurky různého druhu, ozdoby, případně formy na perník, na oplatky, na voskové předměty, na tištění látek a pod, pokud se také v některých rodinách snad zachovaly. Od této je plynulý přechod ke skupině další, jež od ní není ostře oddělitelná.

III. Truhlářské práce. Sem počítáme ovšem především řezané i malované nábytek, ale i výzdobné i užitkové předměty ze dřeva všeho druhu, ovšem opět starožitné nebo odlišné od typů zde ve vlasti běžných.

IV. Kovářské práce. K nim náleží nejen ozdobné kované nářadí a náčiní, ale i pomůcky a doplňky při stavbě, jako zajímavě kované závěsy, kliky a podobně (jež se ovšem sotva naleznou v rodinách volyňských navrátilců), jakož i

kování na výrobcích kolářských.

V. Drobné práce z kovu. Do tohoto druhu zahrnujeme nejen lidové šperky, ozdoby na šaty („aplikované“, ať již tepané nebo tlačené) a výzdoby do vlasů, ale i nádobí, ozdoby na chomoutech a pod.

VI. Keramika. Zajímají nás opět nejen předměty převážně ozdobné (figurky, vázy, kropenky a pod.), ale i užitkové nádobí z pálené hlíny.

VII. Malby a plastika. Poslední skupina nám naše schema opět uzavírá, neboť přes sošky a drobné oltářky, obrazy (ikony) na skle, dřevě, plátně i na papíře, vede nás cesta zpět k malovaným knížkám případně i lidovým rytinkám, přes kraslice a vystřihovánky k ručně kresleným a malovaným věnováním, diplomům, dopisům a podobně.

Na závěr tohoto stručného přehledu jedno velmi důležité upozornění. Připojte k zaslanému předmětu vždy několik nej důležitějších údajů. Jde hlavně o tři: stáří předmětu (aspoň přibližně), jméno výrobce (pokud je znám), místo vzniku (kde byl předmět vyroben, případně zda je pravděpodobné, že nevznikl na místě a že byl odjinud dovezen). Podle možnosti připojte ještě další poznámky, na př. zda věc byla pracována jen pro vlastní potřebu nebo na prodej, zda vám nejsou náhodou známy vzory (předlohy) a jejich původ, dále

CÍL ŽIVOTA

údaje o materiálu, technice a pod. Odpovědi na hlavní z těchto dotazů zodpovězte na připojeném listě i tehdy, když jsou záporné (na př.: kde tento malovaný talíř vznikl, nevím. Matka babiččina její podle vypravování mé matky přivezla odněkud z daleka), abychom je na vás zbytečně nežádali.

Posléze se ještě několika větami obracíme k těm, jejichž opětovné hledání zůstane bez výsledku. Abychom i od nich měli příspěvek, necht' nám popíší nějakou významnou událost podle vypravování starších lidí. Máme na mysli sociální otřesy, jakými bylo na př. krupobití, epidemie, záplavy a pod. a dále významné novosti na poli kulturním i hospodářském, o zvycích a obyčejích, převzatých od jiných národností atd. Zvláště nás zajímají vzpomínky na vypravování prvních kolonistů, na počátky v nových domovech, na všechny obtíže a překážky, jež se jim při mycení stavěly v cestu atd.

Starší pamětníci necht' vám vypravují a vy zaznamenejte vše co nejpřesněji i s odchýlnými výrazy a vlivy jiných jazyků. Hlavně nezapomeňte udat nejen jméno své, ale i jméno, stáří a původ vypravěče. Pište po jedné straně papíru a nelamte si hlavu s pravopisem. Hlavní je čitelnost. Postupně se budou vaše zápisy přepisovat na čisto a ukládat. Znovu však prosíme, neposílejte nám zápisy bez podpisu (anonymní). Jsou pro nás s hlediska studijního bezcenné, neboť žádané údaje jsou nutné pro správnost a pravost zjištění. Totéž se týká i průvodních poznámek k předmětům, o nichž píšeme výše, neboť musíme v zájmu přesnosti a vědeckosti počítati i s podvrhy a padělky, i když třeba neúmyslnými.

Končíme s prosbou, abyste si v tomto článku podtrhli hlavní body, které ve vašem případě připadají v úvahu a abyste (zvláště tehdy, jestliže nemůžete našim prosbám vyhověti hned) tento článek uložili.

Děkujeme vám a těšíme se na vaše příspěvky.

Stanislav Hubinský

Po rozháraných válečných poměrech mnoho mladých lidí ve světě se potáčí v neustálých názorech na život, ba co horšího, v úplně zvrácených názorech! Zatím, co mládež v západních kapitalistických státech je vědomě v této zvrácenosti vychovávána, k ní vedena, vyrůstá v jedné šestině světa - v Sovětském svazu mládež s názory vyhraněnými, pokrokovými.

Bylo i v minulých dobách hodně filosofováno o cíli života. A i dnes tato otázka leží před každým mladým člověkem. Přinášíme proto část článku, uveřejněného v Komsomolské pravdě ze dne 26. července, který formuje prostě a srozumitelně cíl života pro mladého sovětského člověka, budujícího komunismus. V článku se m. j. píše:

„Komsomolec Ivan Slaščev z Iževska píše naší redakci: „Většina chlapců a dívek naší dílny správně utváří svůj veřejný a soukromý život. Milují své povolání a pracují stachanovsky, večer se učí ve škole, v politických kroužcích a to vše dělají jen proto, aby prospěli společné věci. Setkáváme se však s takovými mladými lidmi, kteří především myslí na svůj osobní blahobyt, na veliký plat, na zábavu, jako jsou tanec, biograf atd. V tom spatřují smysl svého života, nikoli v práci, nikoli v učení. V čem záleží cíl života? A jak třeba jej chápat? Tato otázka velmi zajímá mládež. Já osobně chápu věc tak, že - ať už sovětský člověk koná jakoukoli práci, ať už má jakékoli zájmy, záliby a touhy - zůstává hlavním životním cílem nás všech cíl jediný, totiž budovat komunismus.“

Tak smýšlí komsomolec Ivan Slaščev. A tak smýšlejí miliony mladých sovětských vlastenců, kteří jsou věrně oddáni věci strany Lenina - Stalina a nesmrtelným ideám komunistické přestavby. Tato veliká přestavba se uskutečňuje před našimi zraky stále viditelněji a rychleji. Sovětský lid, vedený tvůrčím geniem Stalinovým, vytváří hmotnou a technickou základnu nové společnosti, základnu komunistického nadbytku, rozvíjí vědu a kulturu a podrobuje si síly přírody.

Komunismus, toť cíl hrdinného boje bolševické strany, cíl hnutí naší sovětské společnosti. A tedy i životní cíl každého sovětského člověka. Jeho práce, jeho úspěchy, růst jeho výrobní a politické akti-

vity - to vše je nerozlučně spjata s tvůrčí činností lidu. Při každém novém kroku, který nás přibližuje ke komunismu, otvírají se sovětskému člověku nové možnosti pro uplatnění tvůrčích sil, otvírají se mu vyhlídky ještě světlejšího a radostnějšího života. Takovým způsobem se tedy zájmy veřejného a soukromého života sovětských lidí spojují v jedno, směřují k jedinému vytouženému cíli.

Tomuto cíli úplně zasvětili celý svůj život a celou svou obrovskou práci, jakož i svého tvůrčího revolučního genia naši vůdce Lenin a Stalin. „Kdyby každý krok v mé práci pro povznesení dělnické třídy a pro zesílení socialistického státu nesměřoval k tomu, aby bylo posíleno a zlepšeno postavení dělnické třídy, měl bych za to, že můj život nemá cíle“, řekl jednou J. V. Stalin.

Lenin a Stalin učí naši mládež, že má pokládat výstavbu komunismu za svůj životní úkol, že má spojovat svou každodenní praktickou práci s perspektivou této výstavby. Jaký ohromný a všeobecný smysl spočívá ve slovech „životní úkol“! A tento úkol je nutno splnit tak, jak ukazují Lenin a Stalin, totiž osvojit si bohaté znalosti a spojit své vzdělání a svou výchovu s účastí ve všennárodní práci.

To však nikterak neznamena, že by mladý člověk neměl mít nic jiného na starosti než práci, že by měl být takovým „dřičem“, který si nedovede pěkně odpočinout a pobavit se. Naším úkolem je vychovávat všestranně vyvinuté lidi, kteří mají rádi život, kteří milují sport, umění i zábavu. Vždyť jinak opravdová komunistická výchova není myslitelná. Avšak pro sovětského chlapce a pro sovětskou dívku zůstává hlavní věcí sloužit vlasti a sloužit zájmům výstavby nové společnosti. Buržoasní morálka redukovala cíl a smysl života na osobní blaho, na obohacení. Buržoasie se snaží něstít v mládeži touhu po zisku, maloměstáckou omezenost, nízký egoismus, odvádět mládež od pokrokových idejí a od politického boje. Takováto výchova je nejvyšší cizí naší sovětské společnosti a komunistické morálce. A když tu a tam se v řadách naší skvělé mládeže vyskytnou jednotlivci, kteří kladou na první místo v životě své drobné měšťácké zájmy, jde tu nesporně o přežitky kapitalismu, které nutno rozhodně vymýtit.“

Cesta míru a cesta války

Nedávno byli obyvatelé západoněmeckého města Braunschweigu svědky podivného divadla. Po ulicích pochodovala mládež ověšená „železnými kříži“ a jinými rády s černým hákovým křížem. Byli to příslušníci hitlerovského parašutistického sboru „Zelení ďáblové“, kteří se sešli se svým bývalým „führerem“ generálem Rahmkem. Bývalý hitlerovský generál, nedávno propuštěný z francouzského vězení, před 4.000 posluchači prohlásil, že němečtí vojáci jsou odhodláni znovu se chopit zbraní, avšak jen s podmínkou, že v agresivním atlantickém bloku budou rovnoprávními partnery a že z vězení budou propuštěni všichni „obránci vlasti“, odsouzení mezinárodním soudem v Norimberku. Po skončení sjezdu jeho účastníci zazpívali starou šovinistickou hymnu Deutschland, Deutschland über alles.

To se událo ve dnech, kdy mírumilovné lidstvo se připravovalo oslavit šesté výročí vyhlášení postupimských usnesení. V paměti prostých lidí zůstala pevně vtisknuta slova, podle nichž „německý militarismus a nacismus budou odstraněny, aby Německo již nikdy neohrožovalo své sousedy a mír v celém světě.“

Tato slova byla hrubě porušena vládami imperialistických mocností. Na pokyn americko-anglických imperialistů hitlerovská sběr se nyní opět chystá na pochod proti mírumilovným národům. Postupimská usnesení vyjadřovala vůli nejen národů, které trpěly pod okupací německo-fašistických hord. Tato usnesení odpovídala i životním zájmům milionů pracujících Němců, kteří nesli na svých bedrech tíhu dvou světových válek. Před německými lidem se otvírala vyhlídka, že bude navždy osvobozen od vlády agresivní kliky dělových králů, junkerů a generálů. Postupimská usnesení představovala program mírumilovného a demokratického Německa.

Jak vřele přijal německý lid postupimský program, o tom svědčí příklad Německé demokratické republiky. Celý vývoj politického i hospodářského života v poválečných letech tu probíhal přesně podle zásad stanovených v Postupimě. Moc imperialistických monopolů a junkrů byla rozdracena, fašističtí váleční zločinci byli přísně potrestáni, vojenský průmysl a všechny zbytky hitlerovské válečné mašiny byly likvidovány. Veškerý

veřejný a politický život byl postaven na opravdovou demokratickou základnu.

Pracující lid východního Německa, který se stal pánem svého osudu, projevil nebyvalé nadšení při přebudování života podle zásad stanovených v Postupimě. A tak se zrodila Německá demokratická republika, pýcha a naděje všech čestných, mírumilovných Němců.

Pracující obyvatelstvo Německé demokratické republiky nepochybuje o tom, že přesné plnění postupimských usnesení všemi vítěznými mocnostmi by umožnilo již nyní, aby Němci žili v nezávislém, mírumilovném a vzkvétajícím německém státě. Jedině proto, že západní mocnosti porušily postupimská usnesení, dvě třetiny německého národa žijí stále ještě ve strachu o svou budoucnost.

Američtí nápadníci světovlády místo aby odstranili německý militarismus, činí z hitlerovských generálů a zbrojařských magnátů své spojence v nové agresi. Podněcovatelé nové války potřebují „zkušenosti“ hitlerovských generálů-hrdlořezů a potřebují německých divisí, jež mají být potravou pro děla.

Nedávný sjezd hitlerovských parašutistů v Braunschweigu je typickým zjevem v dnešním západním Německu. O něco dříve se konal podobný sjezd bývalých příslušníků tankové divise SS „Grossdeutschland“. Byla rovněž utvořena t. zv. „Liga bývalých příslušníků afrického sboru“, jejímž předsedou je Rommelův nástupce, hitlerovský generál Krüwell. Největší hitlerovská vojenská organizace „Svaz bývalých německých vojáků“ je rozšířena po celém území západního Německa.

V těchto dnech se v Bonnu konala konference 30 bývalých hitlerovských generálů a admirálů, kteří se rozhodli sjednotit všechny tyto organizace v jednotné organizaci „Svazu německých vojáků“. Tak tedy hitlerovská vojenská klika již nyní diktuje Bonnu svou politiku. V západním Německu se na místo odstranění nacismu a upevnění demokratického veřejného života zavádí fašistický gestapácký režim. V minulém měsíci bonnský „parlament“ přijal „bleskový zákon“, který „uzakňuje“ každé násilí a každou zvlášť vykonávanou proti organizacím a osobám vystupujícím proti přípravám

k nové válce. Vězení v západním Německu jsou přeplněna obránci míru. Ve vládních orgánech zasedají bývalí stoupenci führerovi. Tak na př. v bonnském ministerstvu vnitra dvanáct z třinácti vedoucích míst je obsazeno generály hitlerovského generálního štábu.

Místo, aby střežili politickou a hospodářskou jednotu Německa, němečtí imperialisté definitivně oddělili západní Německo od východního. V polovině minulého měsíce Bonn vyhlásil „pohraniční pásmo“ při hranici s východním Německem v šíři 10 kilometrů. V tomto pásmu mají být vybudovány umělé překážky, bunkry a kryty. Obyvatelstvo západního Německa je úplně izolováno od svých východních bratrů.

Na místo mírové smlouvy, kterou podle postupimských ustanovení měla vypracovat Rada ministrů zahraničních věcí, imperialisté připravují separátní smlouvu s Bonnem, která má učinit okupaci západního Německa americko-anglicko-francouzskými vojsky trvalou a má zbavit německý lid naděje na státní samostatnost.

Američtí imperialisté vypracovali již podrobné plány na vybudování pravidelné západoněmecké armády. Podle t. zv. „petersberského plánu“, jehož autory jsou američtí a bývalí hitlerovští generálové, v západním Německu má být pro začátek vytvořeno dvanáct divisí včleněných do šesti armádních sborů. Kromě tankových jednotek západoněmecká armáda má být vybavena 2000 letadly se 4000 zaměstnanci letecké služby. Bonn připravuje zákon o všeobecné vojenské povinnosti, jehož účelem je donutit západoněmeckou mládež k tomu, aby se stala vojáky Eisenhowerovými.

Podněcovatelé války mají napěčen. Při rozpracování svých plánů na novou válku důsledně přecházejí mlčením postupimská usnesení. Avšak mírumilovné národy mají trvale v paměti postupimský program směřující k upevnění míru a žádají jeho provedení. To žádá i německý národ. Miliony poctivých Němců z východu i západu bojují proti remilitarisaci západního Německa a za jednotné, nezávislé, demokratické a mírumilovné Německo.

Podle čas. PRAVDA

Americký návrh mírové smlouvy s Japonskem - nástroj příprav k válce

Autor návrhu mírové smlouvy s Japonskem - plnomocník Wall-Streetu - J. F. Dulles ve zvláštním projevu se zástupci tisku zdůraznil, že neočekává, že dojde k podstatnějším změnám v tomto návrhu, který bude projednáván na konferenci v San Francisku, svolané na první zářijové dny.

Po publikování návrhu „mírové smlouvy“ s Japonskem je každým dnem zřejmější, že tento dokument je snůškou lži a pokrytectví, jakož i dvojakosti a že v dokumentu se myslí na něco zcela jiného, než o čem se v něm mluví.

V návrhu se praví, že okupační síly spojenců musí vyklidit Japonsko pokud možno nejdříve po sjednání smlouvy a že musí opustit Japonsko nejpozději do 90 dnů po jejím podepsání. Na druhé straně návrh však zdůrazňuje, že mírová smlouva s Japonskem nebude na překážku pobytu zahraničních vojsk na území Japonska na základě dvoustranných či mnohostranných dohod, které již byly podepsány nebo které budou v budoucnu podepsány.

Základním rysem amerického návrhu mírové smlouvy s Japonskem je to, že plně slouží věci příprav k nové válce. Komentátor listu „New York Herald Tribune“ Lawrence zdůraznil, že hlavní význam amerického návrhu spočívá v tom, že urovnává cestu k ozbrojení Japonska proti komunistické Číně a sovětskému Rusku. Ještě konkrétněji se vyslovuje labouristický časopis „New Statesman and Nation“, který mimo jiné napsal, že smlouva s Japonskem je myšlena jako nový krok americké politiky směřující k tomu, aby při provádění vojenských příprav proti komunistické Asii byli Američané nahrazeni asijskými žoldnéry.

Cílem amerického návrhu je usměrnit remilitarisované Japonsko proti zemi socialismu - SSSR, proti Čínské lidové republice a proti řadě asijských zemí, které se zbavily okovů imperialismu a nabývaly svobody.

Proto tyto země v rozporu s mezinárodními dohodami jsou zbaveny účasti na přípravách k mírové smlouvě s Japonskem. Je tu přímá analogie s agresivním atlantickým paktem, jehož, jak je známo, se nesměly zúčastnit Sovětský svaz a země lidové demokracie ve východní Evropě. Američtí imperialisté předpokládají, že za své-

ho pobytu v Japonsku došli Japonsko úplně do svých rukou a že budou s to v daný okamžik vrhnout obnovenou válečnou mašinu Japonska směrem, který sami určí. Doufají, že remilitarisované Japonsko bude jejich poslušným nástrojem. Je však otázkou, zda tyto naděje wall-streetských strategiů se splní.

Americké okupační úřady vynaložily veškeré úsilí k tomu, aby v politickém životě Japonska zůstalo vše při starém. Skutečná moc zůstala v rukou monopolistů a militaristické kliky, jež se vrací do politického života. Americké úřady v Tokiu jednají společně se státním departementem a ministerstvem vojenství o otázce „koordinace japonského průmyslu s potřebami a zdroji sousedních zemí“. Jde tu o vyřešení problému zajištění surovin z jihovýchodních asijských zemí pro Japonsko.

Americké vládní kruhy vedou Japonsko po nebezpečné cestě. List „Chicago Tribune“ otevřeně vyzývá vládu USA, aby učinila z Japonska svého partnera při budoucích vojenských taženích a při okupaci jednotlivých území. List vyslovuje názor, že kdyby Japonci byli stále udržováni ve své ostrovní izolaci, neměli by žádnou příčinu k tomu, aby se rozdělili s Američany o své vojenské zkušenosti. Jestliže má být Japonsko spolehlivým spojencem USA, je podle listu třeba zapomenout na minulost a způsobit, aby Japonsko mělo na celé věci opravdový zájem. Je to příznačný projev nezodpovědné a krátkozraké politiky.

I mnozí stoupenci amerického návrhu smlouvy s Japonskem jsou si vědomi nebezpečí, s nímž je tato smlouva spojena. Tak americký časopis „Nation“ zdůraznil, že smlouva s Japonskem může učinit situaci na Dálném Východě ještě nebezpečnější a složitější. Orgán anglických průmyslníků „Financial Times“ vyslovil obavu, že anglo-americký návrh smlouvy s Japonskem je riskantní. List „Daily Telegraph and Morning Post“ vyslovuje názor, že smlouva s Japonskem je hazardní hrou, v níž se sází na dobré chování Japonska.

Je sice pravda, že nynější japonská vláda pokorně poslouchá Wall Stret a že vyslovila své potěšení nad tím, že byla pozvána na konferenci v San Francisku. Avšak

radost Jošidovu nesdílí ani různé složky japonské buržoasie. Zvláště je zneklidňuje dvoustranná smlouva s USA, upevňující režim vojenské okupace Japonska.

Japonští pracující vystupují se vším důrazem proti americkému návrhu, Komunistická strana, jakož i strana socialistická a dělnicko-rolnická žádají uzavření všestranné mírové smlouvy a upuštění od militarizace země.

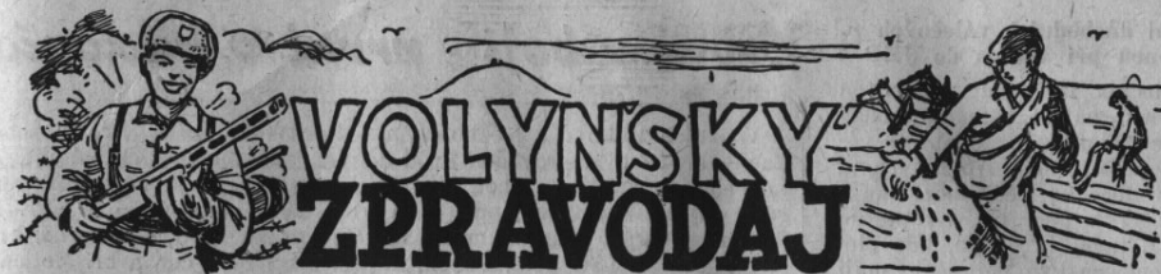
Proti americkému návrhu se staví státy a národy mající životní zájem na míru a bezpečnosti v Tichém oceánu. Tak se proti němu důrazně vyslovila především vláda a veřejnost Čínské lidové republiky, Korejské lidové demokratické republiky, Mongolské lidové republiky a Demokratické republiky vietnamské.

Indická vláda navrhuje, aby americký návrh byl opraven. Zvláště žádá, aby cizí vojska z Japonska byla stažena a aby Japonsku byly vráceny Boninské ostrovy a ostrovy Riukiu a aby byla potvrzena suverenita Číny nad ostrovem Tajvanem.

Také vláda Burmy se staví proti americkému návrhu a zdůrazňuje, že z tohoto návrhu mají prospěch jen USA a Anglie. Na Filipínách došlo již k masovému demonstracím proti americkému návrhu a veřejně byl spálen portrét Dullesův.

V Australii i na Novém Zélandě proti americkému návrhu vystupují mnohé odborové svazy a četné veřejné organizace. Je zřejmé, že s americkým návrhem mírové smlouvy s Japonskem je spokojena jen malá skupina wallstreet-ských monopolistů a jejich přísluhovačů, snažící se uvrhnout svět do nové války. Americký návrh nevyhnutelně povede i k zesílení rozporů mezi imperialistickými mocnostmi v Tichém oceánu. Japonské koncerny jako mladší společníci dolarových monopolů ohrožují postavení Anglie na Dálném Východě. Ve skutečnosti však obrození japonského militarismu ohrožuje i hospodářské posice samotných amerických monopolů. SSSR ve své notě podrobuje všestranné kritice americký návrh a vyložil zásady, na nichž by měla spočívat spravedlivá mírová smlouva s Japonskem. Jediné dodržení těchto zásad by zajistilo mírovou úpravu odpovídající zájmům všech asijských národů a celého světa.

Podle čas. Novoje Vremja

Zprávy svazu

Daňové úlevy pro invalidy

Váleční invalidé mají různé daňové úlevy. Uvádíme některé z nich:

Zemědělská daň (zák. č. 49/48 Sb.)

§ 14 shora uvedeného zákona zní: „Provozují-li zem. hospodářství jako jednotlivé fyzické osoby . . .

a) váleční invalidé z první nebo druhé světové války, kteří mají nárok na zaopatřovací požitky ze státní pokladny pro poškození zdraví nebo těla,

b) vojenští (neváleční) invalidé a všichni občanští invalidé, jimž pro poškození zdraví nebo těla patří zaopatřovací požitky ze státní pokladny nebo podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění, nebo

c) jiné osoby tělesně nebo duševně vadné (na př. nevidomí, zmrzačení a pod.), po případě poplatníci, na které jsou odkázáni příslušníci domácnosti tělesně nebo duševně vadní,

sníží se jim daň při stupni invalidity od 20% až do 44% včetně o 480,— Kčs a při stupni invalidity přes 44% o 960,— Kčs. Při tom se předpokládá, že stupeň invalidity u invalidů, požívajících důchody z veřejnoprávního důchodového pojištění přesahuje 44%.

V částce 22 Sbírky zákonů a nařízení republiky Československé, kde jest tento zákon publikován, jest také publikován další zákon č. 50/1948 Sb. o živnostenské dani. Tento zákon má význam pro naše živnostníky (ševce, krejčí, trafikanty a pod.).

Podle § 8 uvedeného zákona: „Provozují-li živnost:

a) váleční invalidé z první nebo druhé světové války, kteří mají nárok na zaopatřovací požitky ze státní pokladny pro poškození zdraví nebo těla,

b) vojenští (neváleční) invalidé a všichni občanští invalidé, jimž pro poškození zdraví nebo těla patří zaopatřovací požitky ze státní pokladny nebo podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění, nebo

c) jiné osoby tělesně nebo duševně vadné (na př. nevidomí, zmr-

začení a pod.), po případě poplatníci, na které jsou odkázáni příslušníci domácnosti tělesně nebo duševně vadní,

sníží se jim základ daně při stupni invalidity od 20 až do 44% včetně o 6.000 Kčs a při stupni invalidity přes 44% o 12.000 Kčs. Při tom se předpokládá, že stupeň invalidity u invalidů, požívajících důchody z veřejnoprávního důchodového pojištění přesahuje 44%.

Vdové po legionáři a příslušníku národního boje za osvobození z druhé světové války snižuje se základ daně o 6.000 Kčs.

Úlevy daně ze mzdy upravuje zákon o dani ze mzdy č. 109/1947 Sb.

Podle odst. j § 3 jsou osvobozeny zaopatřovací požitky podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 164/1946 Sb. o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce.

O daňových úlevách pojednává § 9 tohoto zákona:

„Při srážce daně ze mzdy bude na žádost poskytnuta úleva na dani ze mzdy ve výši stanovené v odstavci 2 těmto příjemcům, pokud jejich hrubá roční mzda nepřesahuje 150.000 Kčs a to:

a) válečným invalidům z první nebo druhé světové války, kteří mají nárok na zaopatřovací požitky ze státní pokladny pro poškození zdraví nebo těla;

b) vojenským (neválečným) invalidům a všem občanským invalidům, jimž pro poškození zdraví nebo těla patří zaopatřovací požitky ze státní pokladny nebo podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění;

c) jiným osobám tělesně nebo duševně vadným (na př. nevidomým, zmrzačeným a pod.), po případě příjemcům, na jejichž mzdu jsou odkázáni příslušníci domácnosti, kteří jsou tělesně nebo duševně vadní;

d) vdovám (po dobu vdovství) a nezletilým sirotkům po padlých legionářích (zákon ze dne 19. 12. 1919, č. 462) a příslušnicích národního boje za osvobození (zákon ze dne 19. 12. 1946, č. 255 Sb.), po obětech bojových událostí nebo národní, rasové nebo politické persekuce.

2. Úleva se poskytne tím způsobem, že se u příjemců uvedených v odst. 1, písm. a) až c) odečte od dani podrobené mzdy při stupni invalidity od 20% až do 44% včetně při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 1000 Kčs. Při tom se předpokládá, že stupeň invalidity u invalidů požívajících důchody z veřejnoprávního důchodového pojištění přesahuje 44%. U příjemců uvedených v odstavci „písm. d) se odečte od dani podrobené mzdy při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 500 Kčs. Při jiných než týdenních a měsíčních mzdových obdobích činí úleva příslušný násobek nebo díl uvedených částek.

3. O žádosti za přiznání této úlevy rozhoduje berní správa příslušná podle příjemcova bydliště. Uplatňuje-li příjemce proti pláti poskytnutí úlevy, jest povinen předložit mu potvrzení berní správy (nyní finanční referát ONV) o rozsahu povolené úlevy.

4. Úleva se poskytne nejdříve ve mzdovém období následujícím po předložení potvrzení berní správy.

Příhláška reemigrantů u MPSP

Reemigranty, kteří se dosud nepřihlásili u ministerstva práce a soc. péče reemigračního odboru v Praze II, Spálená 17 do úředního seznamu reemigrantů, upozorňujeme, aby tak učinili nyní. Bez této přihlášky jim nebudou vráceny pojistné prémie placené v letech 1946 a 1947. Tiskopisy přihlášek zašleme na požádání.

Upozornění toto se nevztahuje na reemigranty, kteří přesídlili na území ČSR ze SSSR v rámci řádné reemigrační akce v r. 1947 a jimž bylo vydáno opční osvědčení. Rovněž tak se nevztahuje na ty příslušníky čs. zahraniční armády, z SSSR a ostatní reemigranty, kteří mají od min. práce, a soc. péče ověřený t. zv. repatriační průkaz.

Svaz Čechů z Volyně přijme účetního, nejraději ženu, pensistu neb invalidu.

Písemné přihlášky podávejte do kanceláře Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Pojištění důchodců - válečných poškozených při vstupu do JZD

Příjemcům důchodu válečných poškozených náleží bezplatné léčení podle zákona o zaopatření válečných poškozených. Aby nenastal rozdíl v léčebné péči mezi dosavadní péčí a péčí při vstupu do JZD III. nebo IV. typu, kde členové nemocensky pojištění mají odchýlné nároky, připravuje ministerstvo práce a soc. péče vydání pokynů státním úřadům pro válečné poškozené. Podle nich bude důchodcům - válečným poškozeným poskytována bezplatná léčebná péče i když se tyto důchodci stávají členy JZD III. nebo IV. typu a budou družstvem přihlášeni na dávky nemocenského pojištění.

Zasílání členského

Zádáme členy Svazu Čechů z Volyně, aby členské za rok 1951 a případně i za minulá léta poukazovali nyní na naši adresu (Svaz Čechů z Volyně v Žatci) **poštovními poukázkami**. Na poukázce (na místě pro zprávu příjemci) poznamenejte vždy účel platby (na př.: členské za rok 1951, dar na vybudování pomníku, dar na soc. fond a pod.).

Svaz Čechů z Volyně nebude letos rozesílat členům vyplněné složenky, jako to činil v minulých letech, poněvadž pracovní stýly jeho ústředního sekretariátu byly omezeny na nejnižší počet.

Děkujeme všem krajanům za pochopení a pomoc. Věříme, že tato výzva nebude našimi členy oslyšena a že v nejbližších dnech se projeví prakticky. Při placení uveďte vždy také číslo vaší členské legitimace!

Z administrace

K tomuto číslu našeho časopisu přikládáme složenky a prosíme ty odběratele, kteří dosud nezaplatili předplatné na letošní rok, aby tak učinili co nejdříve. Ostatní mohou složenky použít k poukázání úhrady členského příspěvku, daru na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci a pod. Prosíme však, aby při poukazování jiných částek než předplatného byla tato okolnost uvedena na zadní straně složenky. Děkujeme Vám.

První v boji - první v budování

V obcích Buková a Mezholezy na Horšovskotýnsku byl v sobotu dne 4. srpna t. r. proveden svod dobytka do společných stájí a dokončena elektrifikace obou obcí. Slavnostní chvíle se zúčastnili generální tajemník SBS br. posl. Jan Vodička s náměstkem br. Fr. Erbanem, zástupce min. průmyslu br. Pavlan, za MNO gen. Rytiř, krajský tajemník KSČ posl. Pašek, za KV SBS br. Pech a br. Melichar, předseda KNV s. Rada, a j. Tajemník kraj. akčního výboru Národní fronty s. Ruml vyzdvihl příkladnou činnost SBS na budovatelském ústří naší lidově demokratické republiky nejen jako vzor pro ostatní složky NF, ale také jako velkou politickou školu pro ostatní obce v plzeňském kraji.

V okrese Horšovský Týn leží dvě malé vesničky, Buková a Mezholezy. Ničím se na pohled neliší od řady obcí, které se táhnou plzeňským krajem až k šumavskému pohraničí. A přece jejich sváteční tvář předminulou sobotu prozrazovala mimořádnou událost v práci i v životě tamních občanů. Což mimořádnou. Historickou. Ale připomeňme si to všechno pěkně od začátku.

Po osvobození naší vlasti v roce 1945 byly obě vesničky nově osídleny. Jádro nových obyvatel tvořili naši bratři - Češi z Volyně. Jací to byli lidé? Jak se jim povede v nové vlasti a kdo se o ně postará? Ty petrolejové lampičky, které navečer blikají v oknech bytů i chlévů, to primitivní nářadí, které sbírají po všech kůlnách a chystají k jarním pracím - těch několik vyhladovělých kusů dobytka, sehnáno s polí - ta neobdělávaná půda za chalupami - bude to stačit k radostnému životu těch dvaceti, třiceti rodin? Kde začít?

Volynští Češi začali již v Buzuluku. A pak si klestili cestu u Bílé Cerkve, Sokolova a u Dukly. Poznali, že vítězství se dosáhne jen jednotou, společnou silou a dobrou, spolehlivou zbraní. V únoru osmačtyřicátého roku se vyrovnali i s těmi, kdo se pokoušeli do poslední chvíle zanášet mezi ně chaos planými sliby a nacionální demagogií. Stanovili si pevnou další cestu:

Kolektivní hospodaření a elektrifikace!

Nešlo to lehce. Pětiletka má své úkoly a musí je přesně dodržovat. Je však třeba jednat s lidmi, neboť plán je proto, aby se překonával. Pomohli bratři z krajského výboru Svazu bojovníků za svobodu, kteří si vzali patronátní péči o budování nových domovů pro Volynáky: pomáhali brigádami, opatrováním materiálu, strojů i technických informací. Pomohlo ústředí SBS, pomohlo ministerstvo těžkého průmyslu, pomohli soudruzi z plzeňských elektráren a to od dělnického

ředitelů a techniků až k nejobětavějšímu montérovi, který právě včera dokončil práci na posledním metru nového elektrického vedení!

V Bukové a Mezholezích se činili všichni společně. Ta sobotní slavnost to potvrzuje: svádí se v obou obcích dobytci do společných stájí a po žnových pracích se začíná se III. typem jednotného zemědělského družstva!

Když bratr generální tajemník SBS, poslanec Vodička, v napjatém okamžiku zapjal proud a rozžehl světla na ulicích, v bytech, ve chlévech i v dílnách - cítili jsme všichni hlubokou pravdivost jeho slov. Tohle je naše vlast! To není první republika, to nejsou „sudety“, to je ohromná změna v celém hospodářském principu vašich vesnic i ve vašem životě! To je nový život, nová práce, která už navždy bude znamenat cestu jen vpřed, ke krásnému, radostnému a šťastnému životu a nikdy zpět! Tak se rodí socialismus!

Na ulici přejely traktory. Sto osmdesát kusů hovězího dobytka se rozhlíželo po novém sídle, seznamovaly se navzájem i s automatickými napajecemi. Jeden z dobrých hospodářů ukázal na tmavou kravku se širokými boky a řekl: „Ta přišla s námi, z Volyně, bude na chov, však je tu dost místa.“ a starostlivě ji odháněl mouchy. A dále: opět kravín, porodnice, teletník, chlév pro jalovice... Sto osmdesát kusů - to je pro začátek kolektivního hospodaření pěkný díl.

A zatím co za mírného deště a toulavé bouře dýchá za baráky třicetapadesát hektarů společné půdy, vyhledávají se pro bojový prapor práce nové čestné cíle: předseda JZD slibuje za všechny hospodáře, že zvýší hektarové výnosy. Z letošních úrod odevzdají navíc po deseti centech oves, žito a pšenice. Odevzdávku mléka překročí letos o 500 litrů... A v besedách doma i v deklaracích na návsi se razí směle a krásné cíle: elektrifikace znamená mechanizaci práce, nové stroje do hospodářství, ušetření pra-

covních sil, zvýšení produktivity práce, nové stroje do domácnosti - prádelny, kuchyně . . . A do konce r. 1952 vybudují drůbežárnu. Patroni se postarají o lékařskou péči, o dětské ošetrovny a do šesti měsíců obstarají úplné zařízení pro úřadovnu JZD . . .

Sny se uskutečňují. Jen začít. Správně říká bratr Pavlan, který zde zastupuje hr. ministra Klimenta: „To vše je zásluhou celého našeho pracovního kolektivu, veliké solidarity mezi dělníky a rolníky, celého našeho státního hospodářství. Pokrok povede i u vás k tomu, abyste zvýšili svou produktivitu práce a tak opět přispěli k celkové vyšší životní úrovni našich občanů . . .“

Životní zásluhu Sovětského svazu o naše úspěchy a věrné bratrství na věky krví posvěcené mezi našimi národy a národy sovětský-

mi vyzdvihl generál Rytíř, který s mnohými Volynáky bojoval po boku Rudé armády proti fašismu: „V boji je třeba pokračovat prací, pravil, abychom dovršili své vítězství nad válkou. Zde, na polích, ve chlévech a nedaleko západních hranic je váš úsek v boji za mír. Věřím, že splníte své úkoly tak, jako u Bílé Cerkve a u Dukly.“ A se jménem velikého Stalina a našeho prvního dělníka presidenta Gottwalda, odcházejí opět za dalšími úspěchy plni jistoty a radosti z úspěšné práce.

Na klopách mnohých bratrů, vedoucích JZD nebo lidové správy, se třpytí odznak naší rodné komunistické strany. To je záruka, že soudruzi z Bukové a Mezholez nejsou sami. Strana vede jejich práci. O tom jsme se přesvědčili právě v onen slavnostní den. A všichni jí věří. „Hlas revoluce“

V hlubokém zármutku oznamujeme, že nám navždy odešel následkem tragické události náš jediný syn **Josef Cajham** ze Břvan, okr. Louny, nar. 17. 3. 1927 v Lipínách u Lucka na Volyni.

Jako 17letý přihlásil se dobrovolně do řad čs. voj. jednotky v SSSR a zúčastnil se těžkých bojů v Dukelském průsmyku.

Od r. 1950 pracoval jako vzorný traktorista ve Státní traktorové stanici v Lounech. Dne 11. července t. r. utonul v Ohři. Pohřeb se konal 14. 7. t. r. na místní hřbitov ve Břvanech.

Při této příležitosti děkujeme všem přátelům a známým, kteří se zúčastnili pohřbu našeho milovaného syna a snažili se tak zmírnit naši velikou ztrátu a bolest.

Děkujeme zejména panu faráři, družičkám a mládeňcům, hasičskému sboru, JZD, STS a všem dárčům kytie a věnců.

Prosíme všechny, kdož jste ho znali, abyste mu s námi věnovali tichou vzpomínku.

**Zarmoucení rodiče,
sestry a švagr**

Pozdravný dopis generála Svobody volynským Čechům v Bukové a Mezholezích

Draží spoluobčané, soudružky a soudruzi!

S radostí jsem přijal zprávu o tom, že jste si vy, volynští Češi, v obcích Buková a Mezholezy podali ruce k družné spolupráci ve svých jednotných zemědělských družstvech, přešli v nich na vyšší formy družstevního hospodaření, vybudovali společné kraviny a že jste své obce zelektrifikovali.

I když se život ve vašich obcích mění především vaší prací a vaším přičiněním, nejsou tyto úspěchy jenom vaší věcí. Jsou nedílnou součástí velikého přerodu české a slovenské vesnice a celého našeho života na společné cestě k socialismu. Ano, vaše Jednotné zemědělské družstvo, vaše společné kraviny a elektrický proud ve vašich domovech a službách - to je společné vítězství i radost nás všech, to jsou nezbytné kroky k novému, lepšímu a šťastnějšímu životu, k němuž nás vede naše slavná Komunistická strana Československa a drahý náš prezident republiky s. Klement Gottwald.

Blahopřeji vám k těmto úspěchům a raduji se z nich tím více, že se na nich podíleli mnozí z vás, jako bývalí příslušníci 1. čs. armádního sboru v SSSR a je opravdu třeba, aby se právě tito příslušníci odboje stavěli do předních řad bojovníků za mír. Vždyť ten, kdo po boku slavné bratrské sovětské armády bojoval se zbraní v ruce za osvobození naší vlasti z jára hitlerovských okupantů, si nemůže přát nic jiného než socialismus a mír a musí se stát zavilým nepřitelem kapitalismu, který dnes již hrozí novou světovou válkou a který nás v minulosti zotročoval, přivedl k Mnichovu a pod otroctví fašismu.

U vědomí toho, že jdete správnou cestou a že budováním socialismu ve vašich obcích přispíváte nejúčinněji k veliké věci míru, za níž bojujeme pod vedením bratrského Sovětského svazu a generalissima Stalina, přeji vám z plna srdce mnoho dalších úspěchů ve vaší práci.

Lituji, že mi tentokrát léčení nedovoluje shlédnout krásné výsledky vašeho mírového budovatelského snažení. Ujišťuji vás však, že se z nich těším společně s vámi a že si i najdu příležitost, abych je shlédl osobně.

Se soudružským pozdravem

generál SVOBODA

OZNÁMENÍ

S bolestí v srdcích a se slzami v očích oznamujeme všem přátelům a známým, že dne 29. června 1951 odešel z našeho středu, vyrván náhlou smrtí, náš milovaný syn, bratr a švagr Evžen Stračevský, nar. 12. VII. 1927 v Selenčině, okr. Čerňachov.

Jako 17letý chlapec vstoupil do čs. vojenské jednotky v SSSR, s níž prošel vítěznou cestu až do

Prahy. Po návratu z presenční vojenské služby rozmnožil řady mladých budovatelů socialismu na pracovišti v Ostravě, stavební správa č. 1, - okr. Jáchymov, kde tragicky zahynul v mladistvém věku 24 let.

Tělesné pozůstatky zesnulého byly uloženy k věčnému spánku na hřbitově v Ostravě u K. Varů.

Spi sladce drahý synu a bratře! V našich srdcích budeš žít stále! Kdož jste jej znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Současně děkujeme všem, kteří doprovodili našeho zesnulého na jeho poslední cestě, zejména pravoslavnému faráři a pěveckému sboru z Karlových Varů.

Truchlíci rodiče, bratr a sestra s rodinami

Malý oznamovatel

Blahopřání

V tomto roce 29. srpna dožívají se naši drazí rodiče Bohumil a Ludmila Škrabalovi z Boratína u Lucka na Volyni 25. výročí společného manželského života.

Při této příležitosti jim přejeme ještě dlouhá léta zdraví a spokojenosti, pro radost nás všech.

Dcery, zeťové a vnučka Vlastička

V tomto roce dožívají se manželé František a Anna Entovi 73 a 67 let.

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

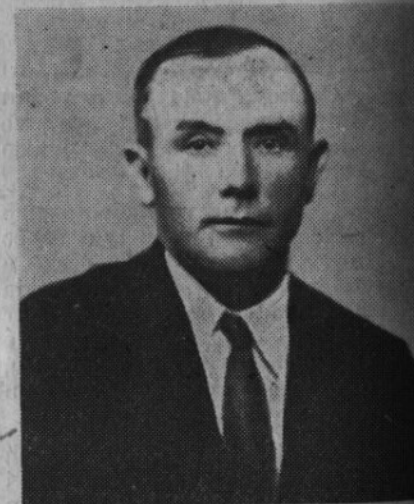
Rodina Entových, Tachov

Dne 22. července t. r. uplynulo 37 let od narození naší drahé manželky a maminky Věry Zikánové, roz. Tučkové z Hynčic (na Volyni z Novokrajeva).

Do dalších mnoha let jí vše nejlepší přejí

manžel a děti Zdeňka, Vít a Vlasta

Dne 15. srpna t. r. dožil se náš drahý manžel a otec Vladimír Kocelský z Novokrajeva na Volyni, nyní bytem v Sýrovicích, okr. Podbořany, svých 50 let. Byl těžce raněn u Dukly a po dlouhém odloučení od nás a po těžkém boji o život bylo mu dopřáno sejít se s námi a spokojeně žít v kruhu své rodiny. Necht' ho provází do dalších mnoha let hodně síly, spokojenosti a zdraví pro radost nás všech.

Manželka a děti

Oznamujeme naši krajské veřejnosti na Zatecku, že dne 24. srpna 1951 zemřel náhle při konání svých povinností

FRANTIŠEK MALÁT,

ředitel pivovaru, býv. předseda místního národního výboru v Žatci.

Pohřeb zesnulého se konal ve středu 29. srpna t. r. ze hřbitovní kaple v Praze-Smíchově.

František Malát měl vždy upřímný vztah k našim krajanům a v jejich potřebách jim ve své funkci předsedy MNV v Žatci vycházel vždy co nejvíce vstříc.

Pozůstalým vyjadřujeme naši upřímnou soustrast.

Čest jeho památce!

Svaz Čechů z Volyně

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268